

3 X Es.

Den 22. december 2007 var vi 3 raske svende der drog ud på de vilde våger for at inspicere MTB 2.

Det ene Es havde lånt sin faders nylige indkøbte speedbåd, en lækker lille sag med 60 hk 4 takts motor mumf... , som han kom og hentede de to andre Esser i ved 15 tiden .

Det skulle vise sig at det blev en tur ud over det sædvanlige og vi kunne drage mange og lærerige erfaringer af den senere.

Nuvel over stepperne gik det og det kan vel ikke rigtigt benægtes at vi følte os lidt ligesom et mere berømt Es fra den første verdens krig, i ved "den røde baron", må have følte sig, uovervindelig!.

Historien viste dog at også han måtte ned med nakken, det kom vi sådan set også, heldigvis, ikke så alvorligt som ham Baron.

Mens vi for' over stepperne ud for Smørmosen på Thurø viste det sig at den håndholdte GPS vi havde fået med ikke kunne programmeres med way points. Så i stedet for var vi nød til at sejle efter at få GPS positionen til at vise det samme som den position vi havde med på et stykke papir. Det var det første tilbageslag vi fik på turen. Da vi ankom til positionen viste det sig at GPS'en ikke var særlig stabil med positionen, den sprang flere decimaler af gangen hvilket ikke gjorde det nemmere at finde vraget.

Mens de to andre Esser havde hele deres opmærksomhed rettet mod de 2 elektroniske dimser (GPS og ekkolod), begyndte jeg at gøre ankeret klar. Anker og kæde lå fint stuvet af vejen i en der til indrettet plastik kasse i et rum ude i stævnen af båden. I den ene ende af kæden var ankret gjort fast med en karabinhage og i den anden ende af kæden var der endnu en karabinhage til at fastgøre tovværket i. Det viste sig dog at det var nødvendigt at binde to stykker tov sammen for at det var langt nok, men det var jo ikke noget problem for en garvet søulk som mig.

Så der sad jeg klar med det hele da de 2 andre Esser gav signal til at droppe ankret. Så det gjorde jeg, men da det var en ny båd ville jeg helst ikke ridse for meget med kæden hvorfor jeg stak kæden ud med hænderne, men lige pludselig var der ikke mere kæde, og heller ikke noget tov. Det viste sig at kæden, der havde ligget i kassen, var i 2 stykker, et med ankret i og et med en karabinhage i. Jeg følte mig lidt dum da jeg vendte mig om til de 2 andre og fortalte, at nu havde jeg kastet ankret udenbords og, at det ligesom ikke havde fat i speedbåden. Jeg kunne dog trøste dem med at ankret jo ikke var helt væk, for vi vidste jo ganske præcist, hvor det var.

Nå men det hele var ikke spildt endnu, for i et af de andre rum om bord fandt vi yderlige 2 fine ankre, med den fineste karabinhage i hver, så det var jo bare at fastgøre ankret til den anden stump kæde, der jo var fastbundet til ankertovet. Men nej heller ikke det ville lykkedes, det viste sig at karabinhagen var et nr. for stor til at kunne komme igennem det yderste kæde led. Så var der kun et at gøre, sætte den store karabinhage fast i den lille og så presse ankertovet igennem kædeleddet. Efter lidt mere pangling frem og tilbage lykkedes det os at finde tilbage til vraget og få ankret i det stakkels vrag.

Nu var det så bare med at komme i vandet, hvis vi skulle nå det inden det blev mørkt. På bunden begyndte jeg at koncentrere mig om at tage billeder med mit lille kamera, lige pludselig kom de 2 andre svømmende med det tabte anker og kæde. Det blev bundet i den anden ankerkæde så det lignede et forfang til at fiske (store) fisk med.

Selve dykket var et godt lille et på ca. 30 minutter, det er jo altid en sjov fornemmelse at dykke i skumringen. Sigten var ganske god, vi kunne se overfladen fra en dybde på 7 meter, det er lang tid siden vi har kunne det.

Vel oppe igen sørgede vi for at få alt med hjem igen, man er vel miljøbevidst. I de sidst rester af lys lykkedes det os at komme i land så vi kunne begynde at rigge grej af i skæret fra billygterne.

Moralen efter turen må vel være, at man aldrig skal tage noget for givet og at dobbelt tjek ikke nødvendigvis er noget som bør være forbeholdt kontrol freeks. Samt at det kan være en kæmpe fordel at kende det grej man skal bruge før man tager på en tur.

Mvh
Søulk Es